

133

Wet van 26 maart 1981, houdende nadere wijziging van de Werkloosheidswet en de Wet Werkloosheidsvoorziening (Wijziging van het aantal dagen werken, vereist voor het recht op uitkering)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, de Werkloosheidswet en de Wet Werkloosheidsvoorziening te wijzigen onder andere in die zin, dat het aantal dagen waarop degene die aanspraak kan maken op een uitkering ingevolge één dezer wetten, anders dan wachtgeld, als werknemer moet hebben gewerkt, wordt verhoogd tot het voor de verplichte wachtgeldverzekering ingevolge de Werkloosheidswet geldende aantal dagen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL I

De Werkloosheidswet (Stb. 1967, 421)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 35 wordt gelezen:

Artikel 35. 1. Aan een werknemer wordt over een dag van onvrijwillige werkloosheid, waarover hij geen aanspraak heeft op wachtgeld op grond van het bepaalde in artikel 27, een uitkering toegekend ten laste van het Algemeen Werkloosheidsfonds, overeenkomstig de bepalingen van het in artikel 36 bedoelde reglement voor de werkloosheidsverzekering van dat fonds, indien hij in de periode van 12 maanden aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande op tenminste 130 dagen als werknemer in de zin van deze wet heeft gewerkt.

2. Ten aanzien van een werknemer, die in een regelmatig arbeidspatroon op hetzij meer hetzij minder dan 5 dagen per week werkt, bedraagt het aantal dagen, waarop hij als werknemer moet hebben gewerkt, in plaats van 130, het 26-voudige van het gemiddeld aantal volgens dat arbeidspatroon per week gewerkte dagen, evenwel niet minder dan 65.

3. Het bepaalde in de tweede volzin van het eerste lid van artikel 27 is op de in het eerste lid bedoelde periode van 12 maanden van overeenkomstige toepassing.

4. Een werknemer, aan wie over een uitkeringsjaar uitkering ingevolge deze wet is toegekend over het maximum-aantal dagen, in artikel 22, eerste lid, bedoeld, kan daarna geen aanspraak op uitkering ten laste van het Algemeen Werkloosheidsfonds doen gelden als hij niet:

a. voldoet aan het bij of krachtens het eerste en tweede of zesde lid ten aanzien van de eis van het aantal dagen werken bepaalde, en

b. na de laatste dag van eerstbedoelde uitkering tenminste de helft van het onder a bedoelde aantal dagen als werknemer in de zin van deze wet heeft gewerkt, met dien verstande, dat indien deze helft een gebroken getal is, dit naar beneden tot een geheel getal wordt afgerond.

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt arbeid, in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op één dag.

6. Onze Minister kan, de Sociale Verzekeringsraad gehoord, voor bepaalde werknemers het in het eerste en tweede lid bedoelde aantal dagen lager stellen, evenwel niet lager dan 65.

B. Artikel 35a vervalt.

ARTIKEL II

De Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485)¹ wordt gewijzigd als volgt:

A. Artikel 9 wordt gelezen:

Artikel 9. 1. De werknemer heeft in geval van gehele of gedeeltelijke werkloosheid recht op een uitkering, indien hij in de periode van 12 maanden, aan het intreden van zijn werkloosheid onmiddellijk voorafgaande op ten minste 130 dagen in dienstbetrekking heeft gewerkt. Dagen, waarop een werknemer zijn militaire dienstplicht of in plaats daarvan vervangende dienst heeft vervuld, worden voor de toepassing van het in de vorige volzin bepaalde gelijkgesteld met dagen, waarop in dienstbetrekking is gewerkt.

2. Indien werkloosheid intreedt binnen 12 maanden na afloop van een periode, waarin de werknemer wegens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid in het genot is geweest van een uitkering als bedoeld in artikel 13, eerste lid, wordt de in het vorige lid genoemde periode van 12 maanden met de duur van de eerstbedoelde periode verlengd.

3. Het vervullen van een dienstbetrekking ingevolge de Wet Sociale Werkvoorziening of het volgen van een door het arbeidsbureau aangewezen vakopleiding geeft hetzelfde recht op uitkering als werkloosheid.

4. Indien een ingevolge de vorige leden geldend recht op uitkering vóór het in artikel 19 bedoelde tijdstip is geëindigd, doch vervolgens de omstandigheden, die tot dat eindigen hebben geleid of zouden hebben geleid, hebben opgehouden te bestaan zonder dat ingevolge de vorige leden een nieuw recht op uitkering is ontstaan, herleeft het eerstbedoelde recht.

5. Ten aanzien van een werknemer, die in een regelmatig arbeidspatroon op hetzij meer hetzij minder dan 5 dagen per week werkt, bedraagt het aantal dagen, waarop hij als werknemer moet hebben gewerkt, in plaats van 130, het 26-voudige van het gemiddeld aantal volgens dat arbeidspatroon per week gewerkte dagen, evenwel niet minder dan 65.

6. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt arbeid in een aaneengesloten nachtdienst op twee dagen verricht, gerekend als arbeid op één dag.

7. Onze Minister kan, de centrale commissie gehoord,

a. voor bepaalde werknemers het in het eerste en vijfde lid bedoelde aantal dagen lager stellen, evenwel niet lager dan 65;

b. dagen, waarop niet gewerkt is, gelijkstellen met dagen, als bedoeld in de eerste volzin van het eerste lid.

8. Onze Minister stelt, de centrale commissie gehoord, regelen inzake het recht op uitkering bij werkloosheid van werknemers, die slechts gedeeltelijk op arbeid in dienstbetrekking zijn aangewezen, welke regelen van het bepaalde in het eerste lid kunnen afwijken.

B. In het tweede lid van artikel 10 worden de woorden «tweede en derde lid» vervangen door «derde en achtste lid».

ARTIKEL III

1. Op degene die op grond van werkloosheid, ontstaan vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet, aanspraak heeft op uitkering ingevolge de Werkloosheidswet blijft die wet, zoals zij vóór dat tijdstip gold, van toepassing.

2. Op degene die op grond van werkloosheid, ontstaan vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet aanspraak heeft op uitkering ingevolge de Wet Werkloosheidsvoorziening blijft die wet, zoals zij vóór dat tijdstip gold, van toepassing.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 26 maart 1981, Stb. 132

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1980/81, 16 542

Hand. II 1980/81, blz. 3637-3659; 3662-3685; 3747-3748

Kamerstukken I 1980/81, 16 542 (107)

Hand. I 1980/81, zie vergadering van 24 maart 1981

ARTIKEL IV

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste kalendermaand na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departementen, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Lage Vuursche, 26 maart 1981

Beatrix

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
L. de Graaf

Uitgegeven de *dertigste* maart 1981

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter